

Mézeskalács

64. évfolyam • 2016. február • Ára 50 dinár

Köszöntő

Bizonyára mindannyian nagyon jól tudjátok, hogy a Bálint-nap, vagy más néven Valentin-nap a szerelem és a szeretet ünnepe. Mindannyian szeretünk valakit. Amikor megszületünk, a szüleink és a testvéreink az elsők, akiket szeretünk. Azután óvodába, iskolába indulunk és barátokat szerzünk, akiket szintén szeretünk, amikor pedig felnövünk, szerelmesek leszünk. Bárkit is szeretünk, lehet az akár a kutyusunk is, a szeretet mindig magába foglalja a törődést a másikkal. Akit szeretünk, arról mindig gondoskodunk, törődünk vele és jót akarunk neki, hiszen enélkül nincs is igazi szeretet. Bálint-nap alkalmából te is megajándékozhatod azt, akit szeretsz, de ne felejtse el, hogy nem csak ezen a napon kell figyelmet szentelni másoknak. Szeressétek egymást, hiszen

nincs is a világon szebb dolog ennél. Nem igaz?

A következő Mézesben azzal foglalkozunk, hogy miért és hogyan vigyázunk a környezetünkre. Rajzoljátok le, ti mit tesztek a természet megóvásáért! Ezenkívül márciusban már várjuk a tavaszt és a húsvétot is, mi pedig addig is várjuk munkáitokat.

Kriszti

Rajzpályázat

Márciusra:

- Így óvom a természetet
- Húsvét
- Tavaszköszöntő

Áprilisra:

- A világűrben jártam

Szárnybontogató

- Miért kell vigyázni a környezetünkre?

Fedőlap: Juric Lili, 2. osztály, Miroslav Antić iskola, Palics

CIP – A készülő
kiadvány katalógizálása
A Matica srpska Könyvtára,
Újvidék (Novi Sad)

ISSN 0352-6070
COBISS.SR-ID 16291074

Vajdaság
Autonóm Tartomány
kormányja

A Mézeskalács megjelenését támogatta:

BETHLEN GÁBOR
Alap

Szekeres László
Alapítvány

MÉZESKALÁCS – a legkisebbek irodalmi és foglalkoztató folyóirata ■ Megjelenik a tanévben havonta egyszer ■

■ Első szám: 1953 (mellékletként), 1954 májusa (külön lapként) ■ Alapító (laptulajdonos): **Magyar Nemzeti Tanács** ■ Kiadja: a Magyar Szó Lapkiadó és Nyomdaipari Kft., 21000 Novi Sad (Újvidék), Szerbia ■ A Kft. igazgatója: **Ókrész Rozália** ■

■ A Magyar Szó napilap főszerkesztője: **Varjú Márta** ■ A Jó Pajtás hetilap és a Mézeskalács havilap felelős szerkesztője: **Nagy Magdolna** ■ A Mézeskalácsot szerkeszti: **Botza Gyarmati Krisztina** ■ Lektor: **Viktor Rajnai Anita** ■

Grafikai szerkesztő: **Buzás Mihály** ■ ☎ 021/475-400-8 ■ Leveleiteket a következő címre küldhetitek: **Mézeskalács, 21000 Novi Sad, Vojvode Mišića 1.** ■ Kéziratokat és rajzokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza

■ www.jopajtas.com, e-mail: jopajtas.szerk@magyarszo.com ■ Terjeszti a Magyar Szó Lapkiadó Kft. terjesztőosztálya.

Tel/fax: 021/557-304 ■ e-mail (csak laprendelési ügyekben): plasman@magyarszo.com

■ Nyomtatja: Magyar Szó Kft. – FORUM Nyomda, Újvidék, felelős vezető: **Berta Zoltán** igazgató ■

■ Honlap-megjelenítés: www.tippnet.rs ■ Előfizetés egy évre 500 dinár (csak belföldi kézbesítéssel) ■

Nagy Dániel, 4. osztály, Emléiskola, Zenta

Februári kérdés

– Cine-cine-cinege,
jön a tavasz, hiszed-e,

– Hiszem, hogyha
leng az ágon
piros bogó
temérdek;
rügyfakasztó
márciusig
jég hátán is
megélek!

Szepesi Attila

Február

Február 2. – Gyertyaszentelő Boldogasszony

A régi rómaiaknál tavaszkezdő nap volt. A keresztény egyház azután gyertyaszentelő ünnepé nevezte át ezt az ünnepet. A szentelt gyertya az egészség és szerencsevarázslat eszközeként vált.

Kelj fel, medve!

– Kelj fel, medve, kelj fel már,
hoztunk mézet csöbörrel!
– Nem kelek én, álmomban
eszem teli vödörrel!

– Kelj fel, medve, jaj de szép
a hó a hegy tetején!
– Szebbet látok, álmomban
zöld erdőben járok én!

– Kelj fel, medve, nóta szól,
varjú mondja: kár, kár, kár...!
– Szebbet hallok, álmomban
vidám tücsök muzsikál!

– No, ha így van, hát aludj:
tavaszig ne bújj elő!
– Nem is bújok, csak ha majd
kicsal gyertyaszentelő!

Zelk Zoltán

Február 3. – Balázs napja

Szent Balázs nevéhez sok beteggyógyítás fűződik. Többek között egy fiú életének megmentése, akinek halszálla akadt a torkán, és a fiú anyja hálából ételt és gyertyát adott a szentnek. Ennek emlékére van a Balázs-áldás vagy balázsolás. Ehhez a naphoz kapcsolódik a balázsjárás is, amikor az iskoláskorú gyerekek házról házra jártak és adományokat gyűjtöttek. Az összegyűjtött pénzt az iskola vagy a templom céljaira fordították.

Február 14. – Bálint napja, azaz Valentin napja

Valentin magyarul Bálintot jelent, ezért nálunk Bálint-napként is szokták emlegetni a szerelmesek ünnepét. Régen szerelmi praktikákat, boszorkányságokat vettek be e napon a fiatal lányok a kiszemelt fiúk megszerzésére, vagy arra, hogy megőrizze szerelmüket.

Farsang

A farsang a közelgő tavasz őszi örömeinek, egyúttal a tél és a tavasz küzdelmének szimbolikus megjelenítése. Számtalan gonoszűző és termékenységvarázsló álarcos szokás fűződik hozzá (kongózás, kormozás, téltemetés, busójárás stb.).

Dúdoló

Csizmám kopogó

lá, Kodály Zoltán - Weöres Sándor

Csiz - mám ko - po - gó, tán - com do - bo - gó,
Ken - dóm li - be - gó, lá - bam ti - pe - gó,
Ked - vem ra - gyo - gó, hej, hó ha - ja, hó!
Ar - com ne - ve - tő, paj - tás, gyer' e - lő!

Csizmám kopogó,
Táncom dobogó,
Kedvem ragyogó,
Hej, hó, haja, hó!

Kendőm libegő,
Lábam tipegő,
Arcom nevető,
Pajtás, gyer' elő!

Mondd gyorsan!

Csalitban csicsérgés, csattogás,
csörgedező csermelycsobogás.
Csonka cserfán csúf csóka cserreg.
Cserkészfiúk csapata cseveg,
csokrot csinálnak csillagvirágból,
csípéseket csálnak csalárd
csalánból.
Csiga csöndben csúszik
csicsóka csúcsára,
csipkés cserlevelen
cserebogár csápja.

**Roppant bottal koppantottam,
szöcském csacskán szökkent,
papnadrágban kappant fogtam,
macskám fecskét hökkent.**

**Kedden kedvem kerekedett
kétkerekű kocsikán kocsikázni.
Kitört kedves kocsisom két keze.
Kedves kollégám,
kérek két kiló kámfort
kedves kocsisom két keze
kigyógyítására.**

Zebra zebra
zsebre zebra
habra rebbents,
hebrents babra
ugra-bugra, zsupsz a sutra,
pulyka húzta, pudva, dudva,
lukba rúgva fúlt a kútba.

Cinegenaptár – Február

Kikukkantott egy kicsit a nap, vidáman, fényesen. Melegített is, úgy látszik, mert olvadozva csöpörészett a jégcsapok hegye.

Alighanem itt a tavasz! – gondolta Picinyke cinke. Megörült nagyon, és már kezdte is:

– Nyitnikék! Nyitnikék! Nyitni, nyitni, nyitni kék!

Úgy gondolta, hogy ideje már ablakot nyitni, szólót kitakarni, kabátot kitárni.

– Korai még a biztatás, Picinyke! – oktatta az Öreg Veréb. – Majd meglátod, milyen csikorgó fagyok jönnek még!

– Hiszi a piszi! – hitetlenkedett Picinyke. – Most elröpülök az erdőbe, körülnézek, mi újság arrafelé.

És már ott sem volt.

Az erdő nagyon tetszett neki: mennyi rengeteg fa! Az is tetszett, hogy minden kis ágat fehér prémmel takart be a hó, a mancs formájú, széles fenyőágakon pedig egész kis hóbuckák gyűltek össze. Még gyönyörködött

is benne. Ha meg rároppent valamelyik ágra, ezer színben szikrázva porlott le róla a hó.

Röpdösött Picinyke egyik ágról a másikra, rázta róluk a havat, s a fák kérgét vizsgálgatta. Éles, fűrge szeme volt, minden apró repedést észrevett. Kopp! – odakoppint csőrével a részbe, kitágítja egy kicsit, s a kéreg alól már ki is cibálja a férget, bogarat.

Sokféle bogár bújik el a kéreg alá a téli hideg elől. Picinyke kicsipenti őket, és meg-eszi. Így tengődik. Közben pedig szemlélődik: mi történik körülötte.

Mit lát: egy erdei egér suhan elő a hó alól. Szőrét borzolja, reszket.

– Hát te? – ámul el Picinyke.

– Huh, de megijesztettél! – rezzent össze az erdei egér. Amikor ijedtségéből magához tért, mesélni kezdett:

– Futottam az avarban, a hó alatt, egyszer csak egy mély gödörbe estem. Medve-barlang volt, képzeld csak el! Medvemama

feküdt benne, két kis szőrmók újszülött bo-csával. Szerencse, hogy mélyen aludtak, nem vettek észre.

Fölszedte Picinyke a sátorfáját, tovább-
roppent az erdőben. Piros sapkás harkály került az útjába. Hamar összebarátkoztak. A harkály éles, erős csőrével jókora darab kér-geket hántott le a fatörzsekről, kövér lárvákat halászott elő alóluk. Picinykének is jutott egy-egy jó falat.

Röpdösött a cinke a harkály nyomában, zengő hangja vidáman csengettyűzte tele az erdőt: – Süss már, nap, egy kicsikét, kicsikét, kicsikét!

De hiába kérlete, nem sütött a nap. Ha-nem egyszer csak nagy sustorgás-sziszegés kerekedett, szél szántotta végig az erdőt, zúgtak-nyögtek a fák, és esti sötétség tá-madt. Mintha a föld alól termett volna elő a szél, lesöpörte a hóbuckákat a fenyőágakról, szórta-kavarta a havat – kitört a hóvihár. Pi-cinyke, mint egy kis gombolyag, kuporgott egy ágon, a szél majd lesodorta, tollait cibál-ta, testét didergette.

Szerencse, hogy a harkály betessékelte egy faodúba, a maga odva mellé, különben odalett volna szegény Picinyke. Egész nap és egész éjjel járta a bolondját a hóvihár: mikor aztán kitombolta magát, és Picinyke kilesett

az odúból, nem ismert az erdőre, úgy tele-hordta hóval a szél. Éhes farkasok ügettek a fák között, hasig süppedtek a porlatag hóba. A fák alatt lehántott kérgű, széltördelte ágak heverték.

Picinyke leröppent az egyikre, bogarat keresni a kéreg alatt. Egyszer csak valami roppant vadállat termett előtte. Előugrott, és nyomban leült. Fehér volt, mint a hó, csak fölmeresztett füle hegye fekete. Ült, mint egy hóbucka, rémült szemét Picinykére meresz-tette.

– Ki vagy? Ki vagy? – kérdezte vékony han-gon Picinyke.

– Fehér Nyúl vagyok. Hát te ki volnál?

– Ó, nyúl vagy! – örvendett meg Picinyke.

– Akkor nem félek tőled. Én meg cinke va-gyok. Cinege, ha úgy tetszik.

Sohasem látott még szemtől szembe nyu-lat, de hallomásból tudta, hogy a nyúl nem eszik madarat, és maga is fél mindenkitől.

– Te itt laksz, a földön? – kérdezte Piciny-ke.

– Én itt.

– De hiszen betemet a hó!

– Annak örülök én! A hó betemette a nyo-momat is, engemet is – látod, elfutottak mel-lettem a farkasok, nem találtak meg.

Öszebarátkozott a nyúllal is Picinyke.

Így éldegélt az erdőben egy kerek hóna-pig, sok mindent látott: havat, fürgeteget, néha a napot is. Amikor a nap kitekintett, szép, fényes idő volt, de még hideg.

Visszaröpiült aztán az Öreg Verébhez, elbe-szélte sorra, mit tapasztalt. Az Öreg Veréb azt mondta a végén.

– Jegyezd meg: hóviharak, fürgetegek februárban járnak. Ilyenkor a legéhesebbek a farkasok, a medvebarlangokban ilyenkor születnek a bocskok. Ki-kisüt már a nap, to-vább időzik, de a fagy még kemény. Most pedig szállj el a mezőre!

Bianki meséje, átdolgozta Rab Zsuzsa

Füst kisasszony, Korom úrfi

Hol, hol nem, egy nagy kéményben élt Korom úrfi. Ahogy ott éldégélt, mindennap elsuhant a szeme előtt egy csudaszép leány. Hosszú haja volt, és olyan fátyol lebegett körülötte, amilyen még egy királyleánynak sem igen van.

Beleszeretett Korom úrfi az örökösen elsuhanó leányba, aki nem volt más, mint a szépséges Füst kisasszony.

Már szédelt Korom úrfi, annyit bámult az eltűnő Füst kisasszony után, amikor elhatározta, hogy utána indul. Megkérte kedves komáját, Kéményseprő bácsit, húzná ki őt a kéményből, mert Füst kisasszony nyomába akar szegődni.

Ki is húzta a kéményből Korom úrfit a jószívű Kéményseprő bácsi, s a kislegény

Füst kisasszony nyomába szegődött. Követte, követte, amíg egyszer csak teljesen el nem tűnt a szeme elől.

– Hová tűnhetett? – szomorkodott beborulva Korom úrfi. Megkérdezte a vakító Hó herceget, hátha tudja, hogy hová tűnt el Füst kisasszony.

– Elment a hóemberek báljába. Szereti a Hóember királyt – volt a válasz.

Ettől aztán még jobban elsomorodott Korom úrfi. El is indult a hóemberek báljába. Nagy volt a tánc a fagyban, meleg volt a hóemberek szíve, majd elolvadtak a nagy mulatságban.

– Füst kisasszonyt keresem – mondta Korom úrfi.

Nagyon nevettek a hóemberek.

– Talán Szén kisasszonyt, ő itt van a szemünkben meg az orrunkon. – S mutatták: valóban ott is volt.

Csak Füst kisasszony nem volt sehol. Visszamaszott a kéménybe Korom úrfi, s leste ismét Füst kisasszonyt.

Jött is az, és most már bátorságot vett Korom úrfi, s megszólította:

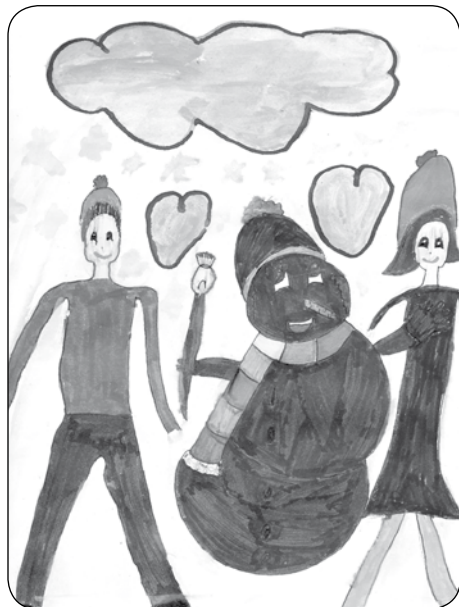
– Hová, hová, Füst kisasszony?

– Téged gazdagítlak, azután elszállok...

– mondta kedvesen a szépséges leány.

Csak most értette meg Korom úrfi, hogy a szépséges leány is szereti őt, hiszen gazdagítja, s azután világgá száll.

Mert füstből rakódik a korom, ezért Korom úrfi és Füst kisasszony szerelme ma is tart széles e világon.

Misinszki Márk

3. osztály, Október 10. iskola, Szabadka

Farsangolunk

Van nekünk jó hangszerünk,
lábos, fazék, fakanál,
sej, haj, dínomdánom,
kezünk, lábunk, arra jár.

Van nekünk jó táncosunk,
seprű, partvis, falapát,
sej, haj, dínomdánom,
a két lábunk azzal jár.

Van nekünk sok dalnokunk,
kutya, macska, papagáj,
sej, haj, dínomdánom,
forog a föld meg nem áll!

Juhász Magda

Dukai Balázs, 6 éves, Napsugár óvoda, Magyarkanizsa

A csillagruha

– Azt hiszem, csillag szeretnék lenni!
– mondta a jóéjszakai puzsi után Zsófi anyának.

– Az óvodai farsangon? – kérdezte anya.

– Igen, ott. Már nemsokára lesz... csinálsz nekem csillagocska jelmezt?

– Majd együtt megcsináljuk a hét végén, most aludj szépen!

Zsófi hamar elaludt, és arról álmodott, hogy már készen volt a jelmeze, és abban pont úgy nézett ki, mint az ő kíváncsi csillagocskája, aki karácsony óta vele volt. Pontosan úgy ragyogott, és pontosan ugyanolyan viccesen hunyorogva nézett.

Másnap Zsófi, amikor hazajött az óvodából, kezébe vette a csillagocskáját, és elújságolta neki, hogy nemsokára ő is kiscsillag lesz, majdnem igaziból. A csillagocska biztatón hunyorgott rá. Amikor elmúlt a karácsony, s apa leszedte, és egy dobozba tette a fáról a díszeket, Zsófi a csillagocskát kivette közülük, és a polcára tette a főhelyre, a nagy maci és a rózsaszín nyuszi közé, és azóta mindennap játszott és beszélgetett vele.

Eljött a hétvége. Zsófi alig várta, hogy anya készen legyen a főzéssel meg a mosogatással, mosással és végre hozzáfogjanak a jelmez készítéséhez. Segített anyának a konyhában mindent a helyére rakni, felterítette a zoknikat a szárítóra, aztán ragasztóval, színes papírokkal, fonalakkal felszerelve letelepedett a szobai nagyszőnyegre. Anya is összeszedett mindenféle varrószeres számot, fényes selyemanyagot, csipkét, gombokat, szalagokat, kartonpapírt. Apa drótot, fogókat készített oda a dróthajlításhoz, szigetelő szalagot vett elő a szerszámok dobozából, hátha szükség lesz rájuk.

Vasárnap estére elkészült a jelmez. Nagyon szép lett. Apa csillagformára hajlította a drótot, anya rávarrta a fényes selyemanyagot, Zsófi pedig két huncut gombszemcskét, pici orrocskát és egy mosolygó szájacskát ragasztott rá. Este Zsófi a párnájára tette a csillagocskáját, és elalvás előtt sokáig nézegette.

– Holnap nagy meglepetés vár rád!
– mondta neki.

– Jaj de jó! Micsoda? – kíváncsiskodott a kiscsillag.

– Majd meglátod! Nem árulom el, titok! De nagyon fogsz neki örülni – válaszolta Zsófi.

– Ugye holnap lesz a farsangi jelmezből az óvodában?

– Igen, és holnap csillagocska leszek, mint te.

– Úgy szeretnék egyszer én is elmenni az óvodába! Már olyan sok érdekes dolgot meséltél róla!

– Na, most aludjunk! – mondta Zsófi és gyorsan becsukta a szemét, mert attól félt, ha tovább beszélgetnek, még el találja árulni a meglepetést.

Másnap reggel indulás előtt gyorsan a zsebébe dugta a kiscsillagot, aki izgatottan ficáinkolt, míg az óvodába nem értek. Anya az öltözőben ráadta Zsófi a csillagjelmezt, elköszönt és elment.

– Itt a meglepetés! – suttogta Zsófi a kiscsillagnak, miközben elővette a kabátzsebéből, és a hajába tűzte.

– Az óvoda! Jaj de jó! De jó, hogy elhoztál! De szép itt minden, milyen érdekes! És bemehetek veled a gyerekek közé is? – örvendezett a kiscsillag.

– Már megyünk is! – indult az ajtó felé Zsófi.

– Várj, várj! Nekem is van egy meglepetésem! – állította meg Zsófit a csillagocska. Aztán háromszor felvillantotta ragyogó fényt... Zsófi hirtelen nem is értette, mi történt. Az öltöző eltűnt, és valami mindent betöltő, csodálatosan szép, mélykék puhaság vette körül. Amerre csak nézett, ragyogó csillagok sziporkáztak mindenfelé. Zsófi úgy érezte, mintha lebegne, sőt mintha egyre feljebb emelkedne. Kedvesen kanyargó dallamokból szőtt ünnepi zene szólt, s erre a zenére táncoltak, pörögtek körülötte a csillagok. Egyre több és több csillag kavargott körülötte, s a csillagörvény egyre magasabbra emelte, miközben ragyogó fénnel szórták be a ruháját, a haját, a cipőjét. A tenyéryi csillagocskák lágyan megtelepedtek a kezén, az arcán, a

homlokán. Az ünnepi zene csak szólt, szólt, egyre szebb lett, és ebben a mesés csillagtáncban Zsófi úgy érezte, mintha ő maga is csillaggá vált volna. Aztán egyszerre csak újra ott volt az öltözőben, a zene véget ért, a sok csillag eltűnt, de ragyogó fényük ott maradt Zsófi ruháján és haján. Zsófi lassan magához tért ámulatából, és bement az öltözőből a szobába.

– De szép vagy, Zsófi! Gyönyörű vagy!
– lelkesedtek a gyerekek.

– Pontosan olyan vagy, mint egy igazi csillag – mondta az óvó néni. – Ki csinálta a jelmezedet?

– Apa, meg anya, meg én, és még valaki... – felelte Zsófi titokzatosan. Aztán nagy-nagy szeretettel megsimogatta a hajában gyémántfénnel ragyogó csillagocskáját.

Kovács Barbara

Zombori Noémi, 3. osztály, Október 10. iskola, Szabadka

Visszajött a répa

Igen nagy hó esett, a völgyeket, a hegyeket mind magas hó takarta. A nyuszinak elfogyott az ennivalója, útnak indult hát, hogy szerezzen valamit.

Egyszer csak boldogan kiált fel a nyuszi:

– Hohó! Két répát találtam!

Megette az egyik répát. Maradt még egy. Azt gondolta a nyuszi: Nagy a hó, hideg az idő. A csacsi otthon van, bizonyára nincs mit ennie. Elviszem ezt a répát, hadd lakjék jól!

Szaladt a nyuszi a csacsi házához, hanem a csacsi nem volt otthon. Letette a répát, s otthagyta a csacsi házában. Azért nem volt otthon a csacsi, mert ő is ennivaló után járt. Talált is egy nagy, édes krumplit, örömmel hazavitte. Belépett a csacsi a házába, meglátta a répát, csodálkozott nagyon:

– Hát ez hogy kerül ide?

A csacsi megette az édes krumplit, aztán azt gondolta: Nagy a hó, hideg az idő. A báránka otthon van, bizonyára nincs mit ennie. Elviszem neki ezt a répát, hadd lakjék jól!

Szaladt a csacsi a báránka házához, hanem a báránka nem volt otthon. Letette a répát, s otthagyta a báránka házában. Azért nem volt otthon a báránka, mert ő is ennivaló után járt. Talált is egy káposztát, örömmel hazavitte. Belépett a báránka a

házába, látta ám a répát, csodálkozott nagyon:

– Hogy került ez ide?

A báránka megette a káposztát, aztán azt gondolta: Nagy a hó, hideg az idő. Az őzike otthon van, bizonyára nincs mit ennie. Elviszem neki ezt a répát, hadd lakjék jól!

Szaladt a báránka az őzike házához, hanem az őzike nem volt otthon. Letette a répát, s otthagyta az őzike házában. Azért nem volt otthon az őzike, mert ő is ennivaló után járt. Talált is egy karalábét, örömmel hazavitte. Belépett az őzike a házába, látta a répát, csodálkozott nagyon:

– Hát ez hogy került ide?

Az őzike megette a karalábét, aztán azt gondolta: Nagy a hó, hideg az idő. A nyuszi otthon van, bizonyára nincs mit ennie. Elviszem neki ezt a répát, hadd lakjék jól!

Szaladt az őzike a nyuszi házához, hanem a nyuszi már jóllakott, és aludt édesen. Az őzike nem akarta felébreszteni a nyuszt, letette hát a répát, s otthagyta. Felébredt a nyuszi, s nagyra nyitotta a szemét csodálkozásában:

– Ejnye, visszajött a répa! Nohát!

– gondolkozott egy keveset a nyuszi, s hamar kitalálta, hogy csak a barátai hozhatták neki ajándékba.

Kínai mese

Színezd ki!

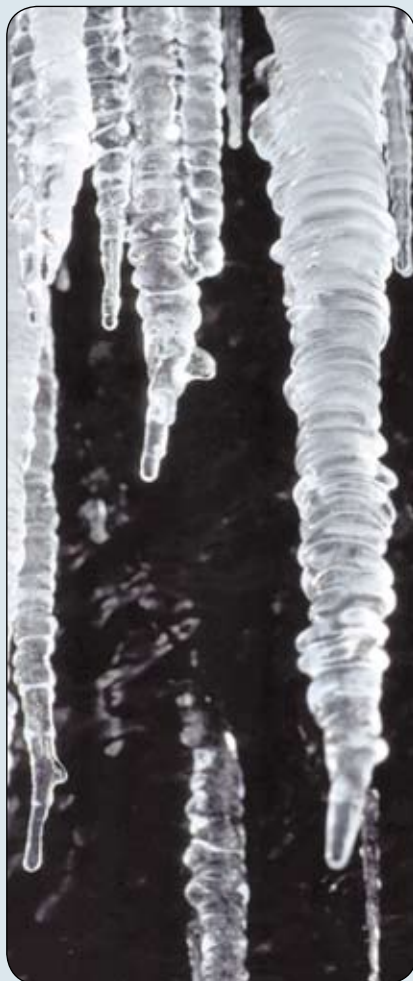
A didergő király

Mese, mese, mátká, pillangós határba:
Volt egyszer egy király Nekeresd országba.
Nevenincs királynak nagy volt a bánata,
Csupa siralom volt éjjele, nappala.
Hideg lelte-rázta, fázott keze-lába.
Sűrű könnye pergett fehér szakállába:
„Akármit csinálók, reszketek és fázom,
Hiába takargat aranyos palástom!
Aki segít rajtam: koronám, kenyerem
Tőle nem sajnálom, véle megfelezem!”

Százegy kengyelfutó százkét felé szaladt,
Tökszárdudát fújtak minden ablak alatt:
„Ki tud orvosságot a király bajáról,
Hol az a bölcs ember, aki jót tanácsol?”
Adott is ezer bölcs ezeregy tanácsot.
De együtt se ért az egy falat kalácsot.
Didergő királynak csak nem lett melege,
Majd megvette szegényt az Isten hidege.
Körmét fúvogatta, keserűn köhintett,
Bölcs doktorainak bosszúsan legyintett:
„Bölcsekkel az időt ne lopjuk, azt mondom,
Hívjátok elő az udvari bolondom!”

„Hallod-e, te bolond, szedd össze az eszed,
Adj nekem tanácsot, akárhonnan veszed.”
„Teli van énnálam ésszel a szelence:
Hideg ellen legjobb a meleg kemence.
Gyűjtass be csak, komám” – nevetett a bolond,
S nevetett köntösén a sok arany kolomp.

Kergeti a király ki a sok léhűtőt:
Hozzák fülönfogva az udvari fűtőt!
„Hamar cédrusfával a kandallót tele,

Urunk-királyunknak attól lesz melege!”
Nagy volt a kandalló, akár egy kaszárnya,
El is égett benne vagy száz cédrusmáglya.
Sergett is a király előtte, megette,
Utoljára mégis csak azt dideregte:
„Fűtsetek, mert megvesz az Isten hidege,
Már a szakállam is csak úgy reszket bele!”

Nyöszörög a fűtő: „Felséges királyom,
Életem-halálom kezédbe ajánlom,
Most dobtam bele az utolsó forgácsot,
Jó lenne hívatni az udvari ácsot!”

Nekibúsult erre a didergő király,
Szigorú parancssal a kapuba kiáll:
„Vágjátok ki kertem minden ékességét,
A szőlő szőlőnek arany venyigéjét,
A mosolygó almát, a csengő barackot,
Hányjátok a tűzre minden kis harasztot!
Széles ez országban, amíg erdőt láttok,
Kandallóm kihűlni addig ne hagyjátok.
Jaj, mert mindjárt megvesz az Isten hidege,
Csak úgy kékellik már az ajkam is bele!”

Csattognak a fejszék, sírnak erdők, berkek,
Recsegnek, ropognak a gyümölcsös kertek.
Sok lakójuk fejét bujdosásnak adta,
Fészkit ezer madár jajgatva siratta.
A rengeteg fákból egy szál se maradt ott,
Aranyos kandallón mind elparazsallott.
Didergő királynak, de minden hiába,
Nyögve gubószik be farkasbőr bundába:
„Fűtsetek, mert megvesz az Isten hidege,
Csak egy fogam van már, az is vacog bele!”

A didergő király

Nekeresdországban van is nagy kopogás,
Ripegés-ropogás, siralom, zokogás.
Dolgozik a csákány, fűrész, balta, horog –
A király ajtaja egyszer csak csikorog.
Betipeg egy lányka, icike-picike,
Gyöngyharmat tündöklök lenvirágszemibe.
Az ajaka kláris, a foga rizskása,
Csacsog, mint az erdő zengő muzsikása:

„Ejnye, de rossz bácsi vagy te, király bácsi!”
Megfordul a király: „Ácsi, kislány, ácsi!
Azt se tudom, ki vagy, soha se láttalak,
Mért haragszol reám? Sohse bántottalak!” –
Kerekre nyitotta a csöppség a szemét:
„Minek szedetted le a házunk tetejét?
Hó is hullongázik, eső is szemezik,
A mi padlásunkra az most mind beesik;
Elázik a bábum kimosott ruhája,
Vasárnap délután mit adok reája?”

Mint amikor nap süt a jeges eresze,
A király jégszive harmatot ereszte.
Szemében buggyan ki szívének harmatja,
Szöghaját a lánynak végigsimogatja:
„Ne félj, a babádat ruhátlan nem hagyom,
Bíborköntösömet feldaraboltatom.
Bársonyrokolyája, selyem főkötője,
Lesz ezüstkötője, aranycipellője!”

Most már meg a kislány mondta azt, hogy „ácsi!
Mégiscsak jó bácsi vagy, te király bácsi!”
Örömeiben ugrált, tapsikolt, nevetett –
S didergő királynak nyomban melege lett!
A tükörablakot sarokra nyitotta,
Városa lakóit összekurjantotta:
„Olyan meleg van itt, hogy sok egymagamnak,
Juttatok belőle, aki fázik, annak!”

Tódult is be nyomban a sok szegény ember,
A márvány-téglákon nyüzsgött, mint a tenger.
Ki is szorult tőlük király a konyhára,
Rájuk is parancsolt mindjárt a kuktákra:
„Asztalt terigetni, ökröt sütögetni,
Fussatok a hordót csapra ütögetni,
Ily kedves vendég még nem járt soha nálam,
Mint a saját népem – nagy Meseországban...”

Móra Ferenc

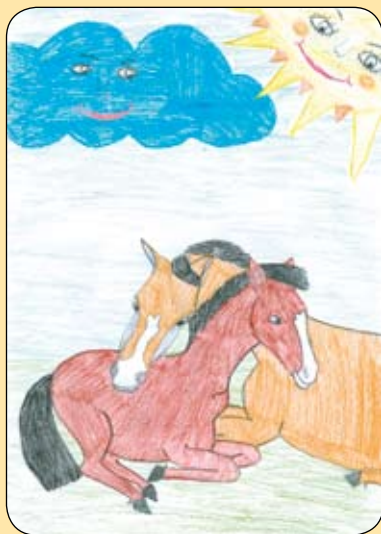

Szeretet

Gazdag Zsófia
2. osztály,
J. J. Zmaj iskola,
Szabadka

Berényi Dominika
2. osztály,
Kárász Karolina
iskola,
Kispiac

Dér Tamara
2. osztály, Hunyadi János iskola, Csantavér

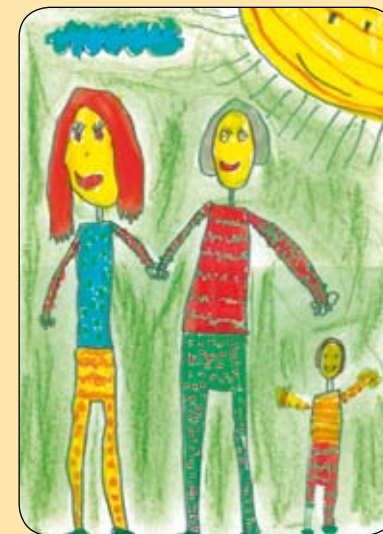

Tóth Viola
4. osztály, Samu Mihály iskola, Péterréve

Hamar Viola
4. osztály,
Samu Mihály iskola,
Péterréve

Sörös Adrián
1. osztály,
Miroslav Antić iskola,
Palics

Omaljev Kristóf
4. osztály, Emléiskola, Zenta

Horváth Cintia
1. osztály, Samu Mihály iskola, Péterréve

Pacéka Krisztián
2. osztály, Hunyadi János iskola, Csantavér

B. Varga Ádám
1. osztály, Miroslav Antić iskola, Palics

Horváth Rudolf
1. osztály, Miloje Čiplic iskola, Törökbecse

Dudás Ivett
1. osztály, Miroslav Antić iskola, Palics

Szárnybontogató

Mit jelent számomra a szeretet?

A szeretet az, amikor anyu megölel, amikor apu játszik velem, amikor Hunor nem szól rám.

Na, ez az igaz szeretet!

Tillinkó Luca, 2. osztály, Horgos

A szeretet

Hol volt, hol nem volt, élt egyszer egy király és a fia. A király házastársa akarta a fiát, de annak senki sem tetszett. Egyszer meglátott egy falusi lányt, akibe nyomban beleszeretett. Amikor a király meghallotta ezt, bezáratta a fiát. A lány bejutott a királyfihoz, s elszöktek. A király kihirdette, hogy aki megtalálja a fiát, annak száz forintot ad. Bezzeg senki sem találta meg. A szerelmesek egy kis faluban találtak menedéket. A lakodalmat tervezték, amelyre a királyt is meghívták. Amikor a király meglátta, hogy milyen boldog a fia a lánnyal, rögtön megbékélt. Ma is boldogan élnek, ha meg nem haltak.

Pozsár Ramóna

4. osztály, Dr. Tihomir Ostojić iskola, Hódegyháza

A kék

Volt egyszer egy kék pötty. Ott feküdt a papíron, és arról álmodott, hogy mit fog színezn. Arról álmodott, hogy eget, tengert, ibolyákat és patakokat fog színezn. De a gyerekek sokáig csak a kék eget festették vele. Mire egy szép napon azt kapták feladatnak, hogy fessenek egy minden színben pompázó virágoskertet. A gyerekek szebbnél szebb rajzokat készítettek. Volt ott kék ég, kis tavacska, és szebbnél szebb kék virágok. Így a kék szín álma is valóra válhatott.

Horvát Nikolett

2. osztály, Kókai Imre iskola, Temerin

Az erdőben lakni jó

Az erdőben lakni jó, van sok dió, mogoró. Az erdőn át egy szekér halad, utána gyereksereg szalad. Virágot szednek a réten, a madarak szállnak az égen.

Bónis Leona, 2. osztály, Ada

Ilyen vagyok én

Ladócki Ádám vagyok, 10 éves. A horoszkópom halak.

Kicsit sovány vagyok, de szép vagyok így is. A hajam barna, ahogy a szemem is az. A koromhoz képest elég magas vagyok. Próbálok követni a divatot, és rajongok az Angry Birds ruháért, ahogy a nagyfiúsokért is. Én nyugodt természetű vagyok, de van, amikor nagyon felpörgök. Kedves és szorgalmas vagyok. Az osztálytársaimmal barátságos vagyok, ahogy a családtagjaimmal is. Néha türelmetlen szoktam lenni az öcsémmel. Nagyon szeretek sportolni, jártam már futballedzésre és úszni, de most kajakozok. A kedvenc hobbi-m a pecázás. Egyszer fogtam egy akkora pontyot, mint az alkarom. A legjobb barátaim Dani és Gergő. A kedvenc állatom a fehér tigris, azért, mert ritka állat. A kedvenc filmem a Transformers, és a rajzfilmek közül az Én könyvem. A játékok közül a Transformers pankrációt kedvelem a legjobban. A kedvenc étel-em a spagetti, a sütemények közül a somlói galuska. A futballcsapatok közül a Chelsea a kedvencem. A kedvenc folyóm a Tisza, azért, mert lehet rajta kajakozni.

Az én példaképem a tanító néni, mert ha nagy leszek, én is ilyen barátságos és kedves tanár szeretnék lenni.

Ladócki Ádám

4. osztály, Emlékkiskola, Zenta

Szárnybontogató

Szabadka az én városom

Szabadkán születtem, és itt is élek a szüleimmel. Nagyon szeretem a városomat. Szép épületei, parkjai, emlékművei vannak.

Sokfelé jártam. Voltam a városi múzeumban, könyvtárban, moziban az osztályommal. A nagytatámmal minden vasárnap ott ültünk a színházban. Érdekes előadásokat láttunk. Legjobban szeretem a korcsolyapályát, mert ott élvezem a telet. A városközpontban van a városháza. Szép, magas tornya van. Mindig felnézek a toronyóra. Van két színes szökőkútja, ahol fényképezkedni szoktam. Lehet ott szórakozni is. Vannak kisautók, amelyekkel körbe lehet járni a parkot. Szeretek fagyaltot enni a Pelván cukrászdában. Jártam már a vasútállomáson, ahol megnéztem a vonatokat. Egyszer ültem vonaton, amikor a tengerre utaztam. A városháza alatt van a McDonald's, ahol apával finom sajtos hamburgert szoktam enni. Minden városnak van temploma. A nagytemplomot Szent Teréznek hívják, ahová én járni szoktam. Annyi mindent lehet még írni, de félek, kifogy a tintám.

Nem szeretnék máshol élni. Imádom az utcámat, a kertünket és a kutyámat. Ja, az iskola is közel van. Híres város Szabadka, akit csak érdekel, szívesen fogadja!

Túri Dániel

4. osztály, Jovan Mikić iskola, Szabadka

Az én csalimesém

Élt egyszer egy kis malac. Volt egy sárga folt a fülén, a hasán fehér folt, a farkán narancssárga volt a folt. A lábán rózsaszín folt díszelgett. Nem hiszitek, hogy élt egy ilyen foltos malac? Aki nem hiszi, járjon utána!

Kalmár Dianna

2. osztály, Gligorije Popov iskola, Kisorosz

Az én csalimesém

Hol volt, hol nem volt, volt egyszer egy öreg néni. Ez az öreg néni elindult a patakhoz. Egyszer csak meglátott az út mellett egy kulcsot. Felvette, mert azt gondolta, jó lesz valamire. Odaért a patakhoz, és ott meglátott egy ládát. Elővette a kulcsot, és izgatottan kinyitotta. Egy rövid farkancájú egérke volt benne.

Ha az egér farka hosszabb lett volna, az én mesém is tovább tartott volna.

Obradović Katarina

2. osztály, Gligorije Popov iskola, Kisorosz

A félős nyúl

Hol volt, hol nem volt, hetedhét országon túl, az Óperenciás-tengeren innen, volt egy nyúlcsalád. Ebben a családban élt Ugrifüles, ő volt a család legkisebb tagja.

Szegényke nagyon félt mindentől. Ha ág reccsent, összereszt, ha száraz levél hullott, már szaladt is. A szülei nem tudták leszoktatni a félelemről. Egy napon Ugrifüles kigondolta:

– Inkább nekimegyek a tengernek, mint hogy egész életemben rémüldezzek! Ez már nem élet! Ahogy a tengerpartra ért, látta, hogy rákok sütkéreztek a homokban. Amint meglátták a feléjük rohanó nyulat, ijedten a tengerbe ugrottak. Ugrifüles nagy örömmel felkiáltott:

– Hát mégsem én vagyok a legfélősebb állat a világon!

És örömmel szaladt vissza az erdőbe, otthonába.

Hogyha a nyuszi el nem szaladt volna, az én mesém is tovább tartott volna.

Lajkó Loretta

4. osztály, Dr. Tihomir Ostojić iskola, Hódegyháza

A szeretet nagy kincs

A szeretet nagy kincs,
észre kéne venni!
Az éhes szíveket
meg kéne etetni!
Aki adni képes,
az is gazdagodna,
mert szíve a jóból
soha ki nem fogyna.

Tudod a szeretet
nem egy raktárkészlet,
s nem tudod eldugni,
önzön az egészet,
mert a szeretet,
ha van, az szívből árad,
s aki adni képes,
bele sosem fárad.

Ha adsz, a jó érzés
benned fokozódik,
bánat, s szomorúság
benne feloldódik,
és ha szeretettel
jól lakik a lélek,
akkor elmondhatod:
– Gazdagabban élek!

Aranyosi Ervin

Sebők Csáki Szintia, 1. osztály, EmArt Műhely, Szabadka

Különbségkereső

A két kép csak látszólag egyforma, ha jól megnézed, 5 különbséget találhatsz közöttük.
Nem egyszerű feladat megtalálni mindet, de neked biztosan sikerülni fog!

A levegő

Jó szórakozás és egyben tanulás is, ha elvégzitek ezeket a kísérleteket. A kísérleteknél mindig legyen egy felnőtt jelen!

1. Mi van a pohárban – avagy a levegő nem semmi

Szükséges eszközök: egy nagyobb, vízzel félig megtöltött átlátszó tál, egy átlátszó pohár.

Eljárás: A poharat nyomjátok a szájával lefelé a tálba, ezután lassan húzzátok ki a vízből, közben tartsátok egyenesen! Nézzetek bele, majd a poharat ismét nyomjátok bele a vízbe szájával lefelé, de most kissé döntsetek is meg!

Megfigyelés: Először száraz maradt a pohár belseje. Másodszor buborékok szállnak fel.

Magyarázat: A pohárban levegő van, ami nem engedte be a vizet. A levegő gáz halmazállapotú, színtelen, szagtalan. Láthatóvá tehető azonban, amikor folyadékon buborékoltatjuk keresztül.

2. Töltsük át a levegőt!

Szükséges eszközök: egy félig vízzel töltött átlátszó tál, 2 pohár

Eljárás: Az egyik poharat merítsétek meg színültig vízzel, majd fordítsátok szájával lefelé! A másik kezetekkel nyomjátok bele a vízbe a másik poharat, szintén szájával lefelé. Tartsátok mindkettőt szorosan egymás mellé! A levegővel teli pohár szája legyen kissé lentebb, mint a vízzel telié, és kerüljön kissé a másik pohár alá! Ekkor a „levegős” poharat döntsetek kissé meg!

Megfigyelés: Az enyhén megdöntött pohárból légbuborékok szállnak fel a teli pohárba, majd lassanként kiszorítja belőle a vizet.

Magyarázat: A levegő könnyebb, mint a víz, ezért felfelé távozik. Így mondhatjuk, hogy „áttöltöttük” a levegőt.

3. El tud-e merülni a vízben két gumimaci anélkül, hogy nedves lenne?

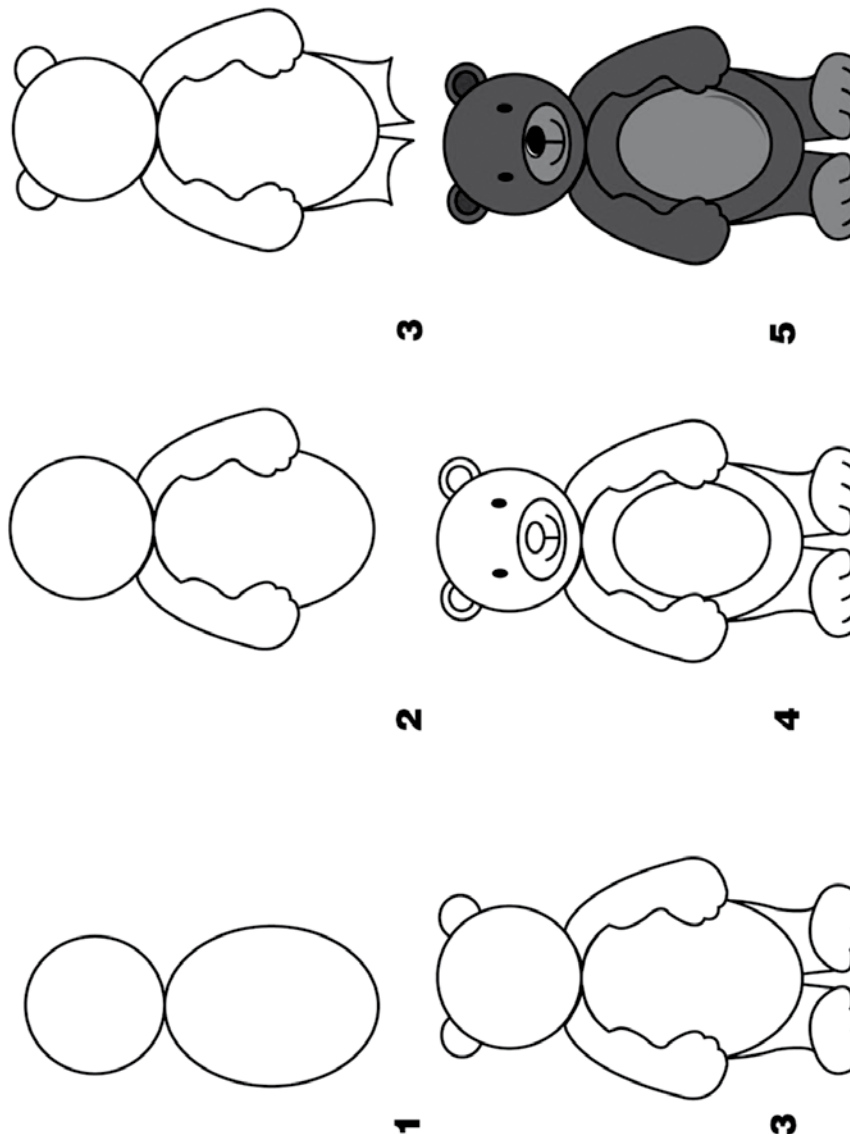
Szükséges eszközök: egy vízzel félig töltött nagyobb tál, 2 gumimaci, egy teamécses alumínium tálkája, egy csipet vatta

Eljárás: Béleljük ki vattával a kis „csónakot”, majd helyezzük bele a két gumimacit. Helyezzük rá az alumíniumtálkát a vízre! Borítsuk az üres poharat szájával lefelé a macik fölé, majd egyenesen tartva lassan nyomjuk le a tál aljáig! Ezután ismét húzzuk ki lassan a vízből a poharat!

Megfigyelés: Sem a vatta, sem a macik nem lettek vizesek a bűvármerüléskor.

Magyarázat: A pohárban lévő levegő nem tudott távozni a víz felszínén, mert felfogta a bemeztett pohár. A bent lévő levegő nem engedte be a vizet.

Rajzolni tanulok: Mackó

Tudsz mackót rajzolni? Nem nehéz, csak figyeld a képeket!

Tavaszcímő hóvirágok

Készíts hóvirágot a tavaszvárás jegyében! Figyeld meg a természetben, hogyan néz ki a hóvirág, és próbáld elkészíteni néhány egyszerű anyagból.

Anyagok:

- gyurma (akár só-liszt is)
- színes papír
- tökmag
- drót
- olló

Elkészítés:

Gyurmából talapzatot készítünk, ebbe erősítjük majd a hóvirágot. A drótot ívesre hajlítjuk, és beleszúrjuk a talapzatba. Zöld színű gyurmából kis golyót

formázunk, és a drót felső, lehajló végére illesztjük. A tökmagok lesznek a virág szirmjai. Három szirmot, azaz tökmagot beleszurkálunk a zöld golyócskába. A levelei keskenyek és hosszúkásak. Zöld papírból vágjuk ki őket, és ezeket is tűzzük bele a talapzatba!

Több szál virágot is tűzhetünk egy talapzatra.

Füvet is készíthetünk a hóvirág köré: Zöld papírból kivágunk egy csíkot, majd összeragasztjuk a két végét. Az egyik szélét sűrűn bevagdossuk, majd kifelé hajlítjuk, mintha fűszálak lennének, végül a fűvet a virág köré helyezzük.

Hóvilág, hóvirág

*Hóvilág,
holdvilág –
alszik még a
hóvirág.*

*Félöles
méteres
paplan alatt
alszik:*

*számoljuk ki,
hányat kell még
aludnia
tavaszig.*

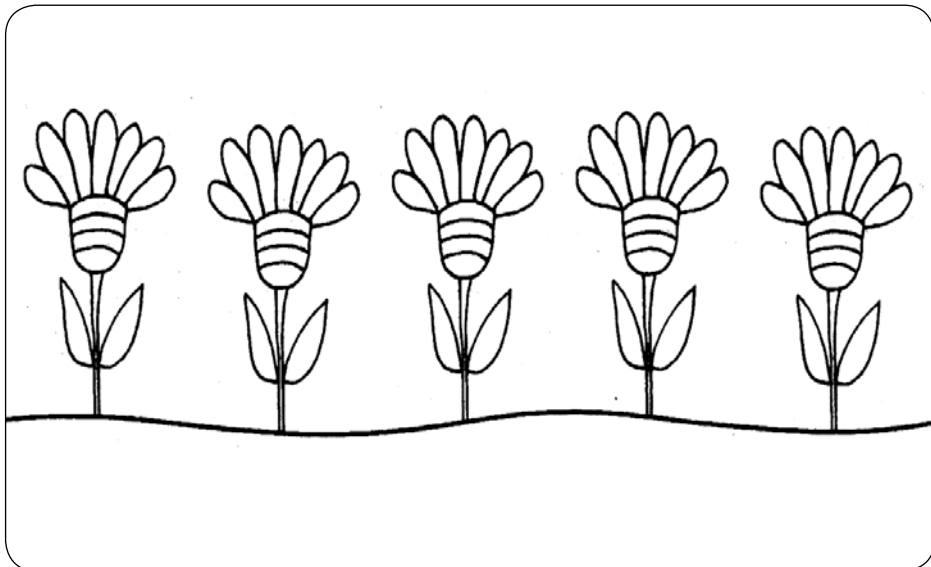
Kányádi Sándor

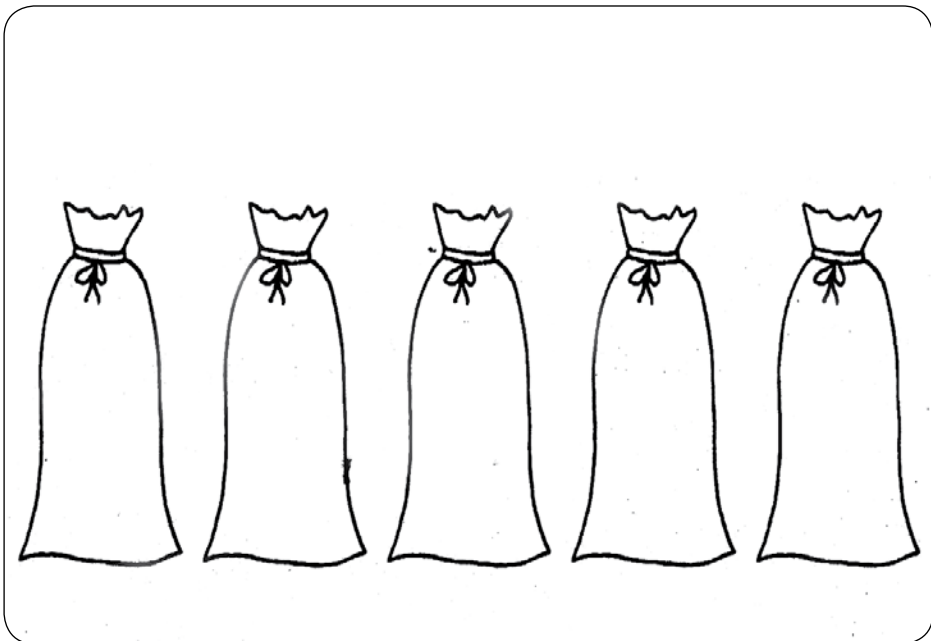
Hejberger Jázmin
6 éves,
Napsugár Óvoda,
Magyarkanizsa

Sorszámnév

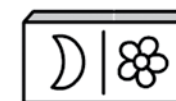
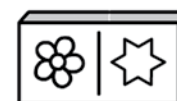
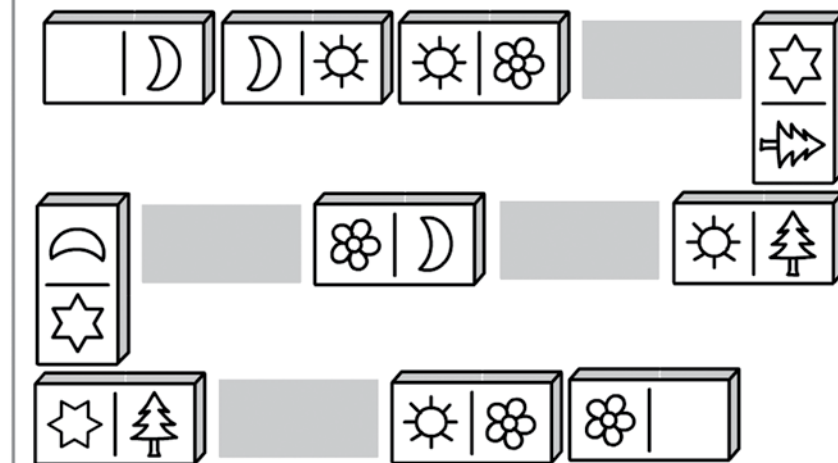
Színezd ki az első és a második virágot pirosra, a negyediket pedig sárgára!

Rajzolj az első, a harmadik és az ötödik zsákba diót!

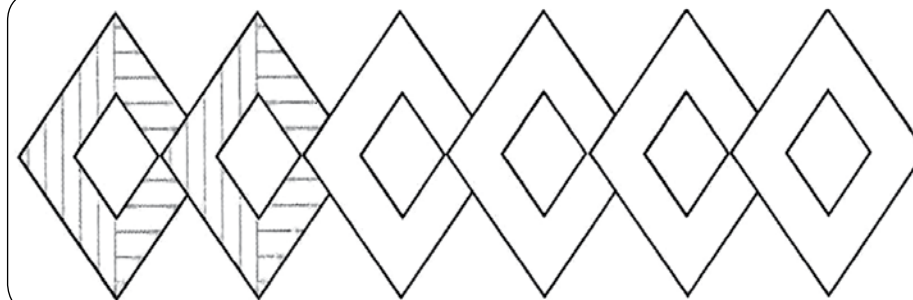

Dominójáték

Vezesd a dominókat egy vonallal a megfelelő helyre! Használj különböző színeket!

Folytasd a mintát!

Állatvilág

A barnamedve

A barnamedve a Föld egyik legnagyobb területű szárazföldi ragadozója.

Tápláléka különböző növényekből és kistermetű állatokból áll.

A barnamedvének hatalmas vállizmai vannak, melyek elülső végtagjai erejét kölcsönzik, ezekkel ásni is képes. Felegyenesedve 1,5–3 méter magas is lehet.

A medvebocsok januárban vagy februárban születnek. Az anyjuk egészen ápriliséig, májusig szoptatja őket a téli odújukban, utána felbukkannak élelmet keresni. A nőstény medve hevesen védi csemetéit bármilyen ellenségtől, farka-

soktól vagy más medvéktől. Mindent az anyjuktól tanulnak, még azt is, hogy mit egyenek, hol és hogyan építsenek maguknak odút, hogyan viselkedjenek, és tőle sajátítják el a túlélési készségeket is.

Az anyamedve idegen kölyköt is felnevel, mert ugyan az anyamedvék meg tudják különböztetni a kölykeiket, a bocsok gyakran nem ismerik fel az anyjukat. A legtöbb anya addig eteti és gondozza az idegen bocsot, amíg az igazi anyja el nem jön érte. Ha netán nem jön utána, akkor az új anyjával marad, aki sajátjaként fogja nevelni.

A barnamedve téli álma

A tél kezdetén, miután felhalmozta a megfelelő mennyiségű táplálékot, sziklák, vagy nagyobb fák gyökerei közé odút ás, majd száraz növényekkel kibéleli azt. Gyakran előfordul, hogy több éven keresztül visszatér jól „belakott” odújába. A téli álmom során azonban gyakran felébred, ezért ez nem is igazi mély álmom, inkább csak pihenő időszak. Testsúlya jelentősen csökkenhet, ezért tavasszal igyekszik mielőbb regenerálódni.

Tudod-e?

A barnamedve a hasraesés mestere. Ez az egyik legelterjedtebb halászási technika a medvék körében. Amikor a víz mellett vagy éppen benne áll, és kiszemel egy halat, amelyik az árral szemben próbál úszni, beugrik, és a mancsaival vagy a szájával a folyó köves aljához szegezi a lazacot.

A medve töprengése

Jön a tavasz, megy a tél,
barnamedve üldögél:
„Kibujás vagy bebujás?
ez a gondom óriás!

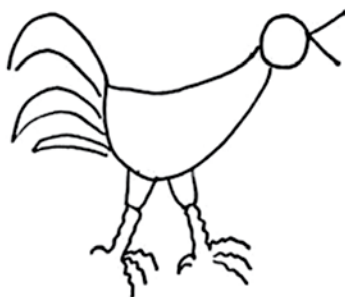
Ha kibujok, vacogok,
ha bebujok, hortyogok;
ha kibujok, jót eszem,
ha bebujok, éhezem.

Barlangból kinézzek-e?
Fák közt szétfürkésszek-e?
Lesz-e málna, odu-méz?
Ez a kérdés de nehéz!

Weöres Sándor

Mi hiányzik?

Mackómatek

$$\begin{array}{r} 2 \\ +7 \\ \hline \end{array}$$

$$\begin{array}{r} 1 \\ +3 \\ \hline \end{array}$$

$$\begin{array}{r} 3 \\ +1 \\ \hline \end{array}$$

$$\begin{array}{r} 2 \\ +2 \\ \hline \end{array}$$

$$\begin{array}{r} 2 \\ +8 \\ \hline \end{array}$$

$$\begin{array}{r} 2 \\ +6 \\ \hline \end{array}$$

$$\begin{array}{r} 3 \\ +4 \\ \hline \end{array}$$

$$\begin{array}{r} 1 \\ +2 \\ \hline \end{array}$$

$$\begin{array}{r} 1 \\ +7 \\ \hline \end{array}$$

$$\begin{array}{r} 2 \\ +1 \\ \hline \end{array}$$

$$\begin{array}{r} 1 \\ +5 \\ \hline \end{array}$$

$$\begin{array}{r} 1 \\ +3 \\ \hline \end{array}$$

$$\begin{array}{r} 1 \\ +9 \\ \hline \end{array}$$

$$\begin{array}{r} 5 \\ +5 \\ \hline \end{array}$$

$$\begin{array}{r} 8 \\ +2 \\ \hline \end{array}$$

$$\begin{array}{r} 4 \\ +2 \\ \hline \end{array}$$

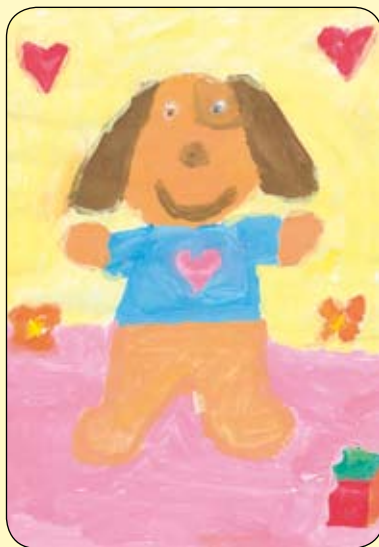
Segítség a jegesmacinak elvégezni az összeadást!

Kedvenc játékom

Hencsár Petra
2. osztály,
Petőfi Sándor iskola,
Doroszló

Kószó Viola
3. osztály,
Ady Endre iskola,
Torda

Barna László
4. osztály, Emléiskola, Zenta

Kovács Fanni
4. osztály, Samu Mihály iskola, Péterréve

Huzsvár Tádé
1. osztály, Jovan Mikić iskola, Szabadka

Csasznyi Dorka
3. osztály, Samu Mihály iskola, Péterréve

Szárnybontogató

A téli szünidőben

Egy versenyúszó életében a szünidő abban különbözik a többi naptól, hogy nem kell iskolába menni. Minden reggel hat órakor keltem, hogy héttől tíz óráig edzzek. Voltak olyan alkalmak, amikor edzés után az edzőnkel korcsolyázni mentünk. Nagyon jó érzés, hogy az úszótársaimmal az edzésen kívül is jó barátok vagyunk. A délutánjaimat olvasással és zenehallgatással töltöttem.

Kuti Lili

Voltam apunál. Nagyon jól éreztem magam. A szünidőben voltunk anyuval szánkóznunk. Hóembert is csináltunk. Voltak a külföldi rokonok nálunk. Remek szünidő volt, de vártam a tanítás kezdetét.

Noszkovity Emili

A téli szünetben a nagymimnál voltam két napot. Jókat nevettünk. Edinával korcsolyázni voltunk. A szüleimmel Szegeden is jártunk. Amikor végre leesett a hó, hóembert készítettem.

Szakáll Hargita

A téli szünidőben sok minden történt velem. Karácsonykor anyával mézeskalácsot süttünk, azután feldíszítettük a karácsonyfát, és becsomagoltuk az ajándékokat. Karácsonykor eljöttek Magyarországról az unokatestvéreim. Sokat játszottunk és mulattunk. A szünetben voltam a másik unokatestvéreimnél is, ahol szintén jól éreztem magam. Pár-szor voltam Alexékkal korcsolyázni. Gyorsan elmúlt a téli szünet.

Kablyev Szonya

A téli szünetben barátnőmnél, Tifaninál voltam, akivel egész nap játszottunk. Divatbemutatóztunk és táncoltunk. Jókat nevettünk a kistestvéreivel is. Az a nap gyorsan elmúlt, mint a többi, de jól éreztem magam.

Gábrity Tímea

Egyik hétvégén uszodában voltam. Három napot a mamámnál töltöttem. Nála sokat játszottam. Anyával házi olvasmányt olvastunk. Havazáskor kint nagy hóembert csináltunk anyuval. Szegeden is voltunk, trolibuszoztunk.

Nagy Zalán Bence

2. c osztály, J. J. Zmaj iskola, Szabadka

A kék bolygó története

A Nap fénye mellett Dani festeni akart, és véletlenül egy kék csepp lecseppent az ecsetről. Egy kismadár észrevette, és elkapta a csőrével, amitől ő is kék lett. Ettől nagyon megijedt, és kiejtette a csőréből a cseppet. És közben a kis kék csepp a tágas eget is kékre festette, majd belezuhant a hatalmas, átlátszó vízbe. Itt végre nyugodtan megpihent, és beleolvadt a vízbe, így az is kék lett. Így kapta a Föld a Kék bolygó nevet.

Varga Dániel

2. osztály, Kizúr István iskola, Szabadka

Kedvencem és én

A kutyám Lui volt. Ő volt eddigi életem legjobb kutyája. Nagyon szeretett játszani, szaladgálni és persze csavarogni. Egy tavaszi reggelen hiába hívtam, nem jött hozzám. Ekkor vettük észre, hogy eltűnt itthonról. Két hétig kerestük. Már azt gondoltuk, hogy meghalt. De egy reggel, mikor anyu kiment az udvarra, ott találta Luit és pajtását. Nagyon sovány volt, ezért rögtön adtunk neki enni. Pár hónap múlva elkezdett szomorkodni, nem tudott már futni sem, csak feküdt. Szólni kellett az állatorvosnak, hogy altassa el, mert már nem tudtunk rajta segíteni. Szörnyű volt a látvány. Apu eltemette a kertbe. Mindenki sajnálta, meg is sirattuk. Ő volt a legkedvesebb kutyája a családnak.

Jepurski Dorina

2. osztály, Cseh Károly iskola, Ada

Kisképtár

Dér Enikő

2. osztály, Hunyadi János iskola, Csantavér

Vajda Laura

2. osztály, Petőfi Sándor iskola, Újvidék

Kiss Balázs

1. osztály, Samu Mihály iskola, Péterréve

Firc Viktor

2. osztály, Hunyadi János iskola, Csantavér

Horvát Dániel

2. osztály, Hunyadi János iskola, Csantavér

Tót Bagi Emese

2. osztály, Hunyadi János iskola, Csantavér